

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

I denne forordning fastsættes kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- b) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »asylansøgning«: en ansøgning fra en tredjelandstatsborger, som kan opfattes som en anmodning om international beskyttelse fra en medlemsstat i henhold til Genève-konventionen. Enhver ansøgning om international beskyttelse formodes at være en asylansøgning, medmindre en tredjelandstatsborger udtrykkeligt anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan søges om særskilt
- d) »ansøger« eller »asylansøger«: en tredjelandstatsborger, der har indgivet en asylansøgning, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse
- e) »behandling af en asylansøgning«: samtlige behandlingsforanstaltninger samt alle afgørelser eller domme, der er truffet/afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en asylansøgning i overensstemmelse med national ret, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning
- f) »tilbagetrækning af asylansøgningen«: det skridt, hvorved asylansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af hans asylansøgning har sat i gang, i overensstemmelse med national ret, enten udtrykkeligt eller stiltiende
- g) »flygtning«: enhver tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne for at opnå flygtningestatus som defineret i Genève-konventionen, og som har tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område i denne egenskab
- h) »uledsaget mindreårig«: ugifte personer under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for dem i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område
- i) »famiemedlemmer«: for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig på medlemsstaternes område:
- i) asylansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov
- ii) mindreårige børn af par, som omhandlet i nr. i), eller af asylansøgeren, på betingelse af at de er ugifte og økonomisk afhængige af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som defineret i national ret
- iii) faderen, moderen eller værgen, såfremt asylansøgeren eller flygtningen er mindreårig og ugift
- j) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver tredjelandstatsborgeren ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse, eller indtil ophøret af omstændigheder, som stiller sig i vejen for gennemførelsen af en udsendelsesforanstaltning, bortset fra visa og tilladelser til at opholde sig i landet, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse
- k) »visum«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet